

- ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ, Παρεκκλήσιο Κοκκινάκη 4, Κηφισιά • Τηλ. 2106711410
- ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, Παρεκκλήσιο Ηπείρου 69 Αγία Παρασκευή • Τηλ. 2106399147
- ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ, Παρεκκλήσιο Νέα Μάκρη, Αττική • Τηλ. 2294091206

Ο Άγιος της Ημέρας και Ημερήσια Βιβλικά Αναγνώσματα

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021

ΠΑΝΗΓΥΡΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ: • ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΠΤΙΣΤΗ, Π. Ψυχικό
- 10.00 στα Ελληνικά και 18.30 στα Αγγλικά

- ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ, Κηφισιά - 11.30 στα Αγγλικά
- ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, Α. Παρασκευή - 8.30 στα Ελληνικά

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 Ιουνίου - Ειρηναίου Επισκόπου μάρτυρος & διδασκάλου

Γένεσης 18,16-33; Ψαλ 103; Ματθαίος 8,18-22

ΤΡΙΤΗ 29 Ιουνίου - Πέτρου & Παύλου πρ/φαιών Αποστόλων (Πανήγυρη)

Πραξ, Αποστόλων 12,1-11; Ψαλ 34;

Β' Τιμόθεο 4,6-8.17-18; Ματθαίος 16,13-19

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:

- ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ, Κηφισιά - 18.30 στα Ελληνικά

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 Ιουνίου - Πρωτομάρτυρων της Ρωμαϊκής Εκκλησίας

Γένεσης 21,5,8-20; Ψαλ 34; Ματθαίος 8,28-34

ΠΕΜΠΤΗ 1 Ιουλίου - Ααζών αδελφού του Μωυσή

Γένεσης 22,1-9; Ψαλ 115; Ματθαίος 9,1-8

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 Ιουλίου - Θθωνος επισκόπου

Γέν. 23,1-4.19.24,1-8.62-67; Ψαλ 106; Ματθαίος 9,9-13

ΣΑΒΒΑΤΟ 3 Ιουλίου - Αγ. Θωμά αποστόλου

Εφ. 2,19-22; Ψαλ 116; Ιωάννην 20,24-29

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021

ΠΑΝΗΓΥΡΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΔΩΡΕΑΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ: • ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΠΤΙΣΤΗ, Π. Ψυχικό
- 10.00 στα Ελληνικά και 18.30 στα Αγγλικά

- ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ, Κηφισιά - 11.30 στα Αγγλικά
- ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, Α. Παρασκευή - 8.30 στα Ελληνικά

Την Τρίτη 29/06 Πανήγυρη του ενοριακού μας παρεκκλησιού Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Κηφισιάς θα έχει Αρχιερατική Θ.Λειτουργία στις 06.30μμ. Επίσης, κατά τους μήνες Ιούλιο - Αύγουστο θα έχει Λειτουργίες μόνο την Κυριακή στους Ναούς Ψυχικού και Κηφισιάς.

Πανήγυρη της Αγίας Τριάδας (Κυριακή μετά την Πεντηκοστή)

*Η Αγία Τριάδα: μυστήριο αιώνιας ενότητας και
αρμονίας για τον άνθρωπο*

Η αιώνια κοινωνία αγάπης της Αγίας Τριάδας είναι συνώνυμη με την ευτυχία του ανθρώπου. Ο άνθρωπος πάντα προσπαθεί να έρθει σε κοινωνία με τον συνάνθρωπο και το Απόλυτο (τον Θεό), ψάχνει την ενότητα, η οποία του δίνει αυτήν την αίσθηση αρμονίας που χρειάζεται.

Η πρόκληση όμως αρχίζει όταν, εκ πρώτης όψεως, η ενότητα δεν είναι εφικτή μεταξύ ανθρώπων οι οποίοι είναι διαφορετικοί μεταξύ τους. Αυτός είναι και ο λόγος που δυσκολευόμαστε να κάνουμε παρέα με ανθρώπους με τους οποίους δεν έχουμε τίποτα το κοινό ή με τους οποίους δεν έχουμε τίποτα να πούμε.

Μέχρι ποιο σημείο λοιπόν μπορούμε να βρούμε ενότητα, αρμονία στην διαφορετικότητα;

Η απάντηση είναι πως μόνο η αγάπη μπορεί να δεχθεί τον πλησίον για αυτό που είναι. Πράγματι ο Χριστός δεν περίμενε οι άνθρωποι να αλλάξουν στάση απέναντι Του για να τους αγαπήσει.

Αυτό όμως που εμείς ονομάζουμε «αγάπη» πολλές φορές αγάπη δεν είναι. Πολλές φορές λέμε «αγάπη» αλλά με τις πράξεις εκδηλώνουμε κτητικότητα: θελούμε τον άλλο δικό μας, να μπορούμε να τον εξουσιάζουμε, να επηρεάζουμε αυτό που είναι, την ταυτότητα του.

Στον υλικό κόσμο, ένωση σημαίνει ανάμειξη: δυο ταυτότητες που ενώνονται θυσιάζουν κάποιο κομμάτι τους, το οποίο μετά την ένωση δεν υπάρχει πια (π.χ: όταν δυο χρώματα ενώνονται και έτσι φανερώνουν ένα τρίτο). Δυο άνθρωποι που ενώνονται με κάποιου είδους σχέση

(επαγγελματική, φιλική, ερωτική, κτλ...) όταν έρχεται στην επιφάνεια η διαφορετικότητα τους, πολλές φορές έρχονται σε ρήξη και τσακώνονται.

Αυτό συμβαίνει γιατί η ενότητα, όπως και η αγάπη είναι ανώτερες πραγματικότητες, που πηγάζουν από την ίδια την τελειότητα του Κυρίου και όχι κάτι το δεδομένο, του χεριού μας.

Η αγάπη και η ενότητα απαιτούν θυσίες (δεν μας βγαίνουν αυτόματα) για να γίνουν πραγματικότητα και έτσι να φανερωθούν σε όλη τους την μεγαλοπρέπεια. Για αυτό και θαυμάζουμε τους ανθρώπους που αγαπούν πραγματικά.

Το μυστήριο της Αγίας Τριάδας μας φανερώνει ότι αγάπη σημαίνει σεβασμός ως προς την ταυτότητα του πλησίον. Τα τρία Πρόσωπα (Πατέρας, Υιός, Άγιο Πνεύμα) βρίσκονται σε απόλυτη, αιώνια, ένωση χωρίς όμως η ένωση αυτή να αλλοιώνει στο ελάχιστο την ταυτότητα του κάθε Προσώπου. Η θείκη, αιώνια αγάπη, που είναι ο ίδιος ο Θεός, σέβεται αιώνια την κάθε ταυτότητα. Για αυτό και διατηρεί την κάθε ενότητα αιώνια στην αγάπη Του, ελεύθερη από τον χωροχρόνο της ύλης και τα δεσμά του θανάτου (=Ανάσταση).

Σε αυτήν την ζωή (και ας ευχαριστήσουμε τον Θεό για αυτό) βιώνουμε ήδη μια πρόγευση αυτής της αιώνιας αρμονίας/ενότητας. Βιώνουμε όμως «στιγμές» ένωσης, με συγκεκριμένη διάρκεια, που δίνουν την θέση τους στην απομόνωση. Απομόνωση που δίνει και αυτή την θέση της στην ένωση πάλι και μετά όλα πάλι από την αρχή.

Όταν όμως το μυστήριο της ζωής μας ολοκληρωθεί τότε θα έχουμε την φανέρωση της αιώνιας αρμονίας, της αγάπης του Θεού, όταν δούμε μαζί με Εκείνον τα πάντα -την κάθε ψυχή, την κάθε στιγμή της κάθε ψυχής, την κάθε ταυτότητα- διατηρημένα αιώνια: να ακτινοβολούν την ίδια αιώνια δόξα του Θεού. Αμήν.